

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIVe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 213.049 van 9 mei 2011  
in de zaak A. 193.429/XIV-31.261**

In zake :           XXX  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaat Anastasios Moskofidis  
                      kantoor houdend te 3600 Genk  
                      Rootenstraat 21/18  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1.                   Het cassatieberoep, ingesteld op 17 juli 2009, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 28.807 van 17 juni 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.                   Bij beschikking nr. 4787 van 27 juli 2009 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 april 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anastasios Moskofidis, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Sophie Dupont, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. De verzoeker komt op 16 november 2005 België binnen en verklaart zich op 25 november 2008 een zesde maal vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 19 maart 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 6 april 2009 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 17 juni 2009 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker. Dit is het bestreden arrest.

### *IV. Onderzoek van de middelen*

#### *Enig middel*

#### *Uiteenzetting van het middel*

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van de artikelen 57/6 en 57/9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

(Vreemdelingenwet) op. Hij citeert die bepalingen en voert aan dat de beslissing van het commissariaat-generaal van 19 maart 2009 door een adjunct-commissaris was ondertekend, dat dit een schending van artikel 57/9 van de Vreemdelingenwet vormt, dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die onwettigheid in het bestreden arrest had moeten opwerpen, dat naar 's Raads arrest nr. 193.616 van 28 mei 2009 in een vergelijkbare zaak kan worden verwezen, dat uit de beslissing van 19 maart 2009 nergens kan worden afgeleid dat de adjunct-commissaris ze heeft genomen omdat de commissaris-generaal verhinderd was en dat die beslissing van 19 maart 2009 dan ook onwettig was genomen.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel en voegt toe dat de verwerende partij niet consequent is omdat zij in diverse gelijkaardige dossiers voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen talrijke door een adjunct-commissaris ondertekende beslissingen spontaan heeft ingetrokken, dat de ondertekening door een adjunct-commissaris een substantiële onregelmatigheid is die onherstelbaar is en alleszins niet op “impliciete” wijze door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan worden gedekt en dat de verwerende partij, door in de huidige zaak een andere houding dan in vele andere zaken aan te nemen, het gelijkheidsbeginsel zoals vastgelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet heeft geschonden.

De verzoeker citeert verder de artikelen 14 en 15 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950. (E.V.R.M.) Hij voert daarbij aan dat de verwerende partij geen bewijs van een noodtoestand voorlegt, zodat zij niet kan rechtvaardigen waarom de verzoeker een andere (nadeliger) behandeling dan vele andere asielzoekers zou moeten krijgen, wier door een adjunct-commissaris ondertekende beslissing wèl werd ingetrokken.

Ten slotte stelt de verzoeker dat de verwerende partij in die zin ook artikel 26 van het internationaal verdrag inzake Burger- en Politieke rechten, opgemaakt te New-York op 16 december 1966, (BUPO) schendt.

### *Beoordeling*

6. Artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet vermeldt de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, terwijl artikel 57/9 betrekking heeft op de uitoefening van die bevoegdheden door zijn adjuncten. Die

bepalingen hebben betrekking op de beslissingen van de commissaris-generaal of zijn adjuncten maar niet op de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De schending van enige andere bepaling of beginsel wordt niet opgeworpen. Het middel is derhalve niet tegen het bestreden arrest gericht maar tegen de beslissing van de adjunct-commissaris. De enkele vermelding in het middel dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wat dat betreft een onwettigheid had moeten opwerpen, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

De verzoeker kan niet dienstig naar 's Raads arrest nr. 193.616 van 28 mei 2009 verwijzen, alleen al omdat de voorgehouden onwettigheid in die zaak, anders dan in de huidige zaak, al voor de toenmalige Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen was opgeworpen en aldus door de rechter ten gronde was beoordeeld.

In de memorie van wederantwoord werpt de verzoeker voor het eerst de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 14 en 15 van het E.V.R.M. en van artikel 26 van het BUPO op, zonder aan te tonen dat zij dat niet eerder, meer bepaald in het verzoekschrift tot cassatie zelf, had kunnen doen.

Het enige middel is daarom niet-ontvankelijk zodat, precies bij gebrek aan een ontvankelijk middel, het cassatieberoep zelf niet-ontvankelijk is. Bij gebrek aan een ontvankelijk cassatieberoep kan de Raad van State ook niet onderzoeken of er eventueel ambtshalve een middel valt op te werpen.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt de vordering.**

**2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen mei tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| André Beirlaen,   | kamervoorzitter, |
| Carlo Adams,      | staatsraad,      |
| Stephan De Taeye, | staatsraad,      |
| met bijstand van  |                  |
| Joris Casneuf,    | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**André Beirlaen**